ΗΩ ΠΑΣΧΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ-ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η Ηώ Πάσχου γεννήθηκε το 1977 στο Παρίσι. Από το 2009 έως σήμερα διδάσκει ως Επιστημονικός Συνεργάτης στο ΤΕΙ Αθηνών στο Τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Μέσων ενώ από το 2007 μέχρι και το 2010 υπήρξε Λέκτορας Φωτογραφίας(Π.Δ407/80) του Τμήματος Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Από το 2006 είναι διδάκτωρ Ιστορίας της Τέχνης του Πανεπιστημίου της Σορβόννης (Paris I –Sorbonne, Institut d'Art et d'Archeologie ; με τίτλο: Προς μία αρχαιολογία των εικόνων: Η σχέση του ανθρώπου με τα μνημεία μέσα από την φωτογραφία στην Ελλάδα, από τον 19ο έως τον 20ο αιώνα, υπό την επίβλεψη του κ.Philippe Dagen) και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου DEA του ιδίου πανεπιστημίου ως υπότροφος του ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης με αντικείμενο μελέτης την ιστορία και την αισθητική της φωτογραφίας. Έχει συμμετάσχει σε διεθνή συνέδρια στην Ελλάδα και στη Γαλλία ; στο Maison de l'Orient et de la Mediterraneenne, Lyon-Γαλλία, στο Maison Mediterraneenne des Sciences de l'Homme, Pole Images -Sons et recherches en Sciences Humaines, Universite d'Aix en Provence, και τέλος στο Institut National d'Histoire de l'Art, Παρίσι καθώς και σε ερευνητικά προγράμματα του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει πραγματοποιήσει ατομικές εκθέσεις φωτογραφίας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Γαλλία, Λουξεμβούργο, Ιταλία, Βέλγιο) ενώ έχει συμμετάσχει και σε αρκετές ομαδικές(Centre Photographique d'Ile-de-France, Cite Internationale des Arts, Παρίσι, Μουσείο Μπενάκη, Σπίτι της Κύπρου, κτλ).

Ερευνητικά ενδιαφέροντα : Ιστορία και Αισθητική της Φωτογραφίας, σχέση αρχαιολογίας και φωτογραφίας, αρχαίο τοπίο και αστικός τόπος ως θέμα αναπαράστασης, μνημεία-μνήμη, η ψευδής αλήθεια της φωτογραφίας. **Διδασκαλία :** Ιστορία και θεωρία της Φωτογραφίας, σχέση εικόνας και δημιουργίας, η φωτογραφία ως εργαλείο μνήμης, θέματα ειδικών φωτογραφικών εφαρμογών

Λίγα λόγια για την υποψηφιότητα : Κατά την διάρκεια της θητείας μου ως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Υποτρόφων του Ιδρύματος Ωνάση και της συντακτικής επιτροπής του ΑΩ, προσπαθήσαμε να προτείνουμε λύσεις, δημιουργικές, σύγχρονες με μια δόση αισιοδοξίας για την ελληνική πραγματικότητα. Μέσα στα πλαίσια των εκδηλώσεων καταφέραμε να αξιοποιήσουμε το δυναμικό των υποτρόφων και να σκεφτούμε τρόπους εξωστρέφειας προς την κοινωνία. Δεν ήταν πάντα εύκολο. Είναι όμως πάντα ελπιδοφόρο να προσπαθείς. Προσωπικά, η διάθεση μου για προσφορά στα πλαίσια του εθελοντισμού υπήρξε η κινητήριος δύναμη όπως και η ανάγκη για δράσεις που θα αφορούν ένα μεγάλο μέρος των υποτρόφων. Για τους λόγους αυτούς θα ήθελα να συνεχίσω να συνεισφέρω με κάθε τρόπο δυναμικά στον Σύνδεσμο.